

Πνευματική σκιαγραφία ενός αγίου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γέρων Σιλουανός ήτο άνθρωπος αληθώς τρυφεράς καρδίας, συγκινητικής αγάπης, εξαιρετού λεπτότητος και ευσπλαγχνίας εις πάσαν θλίψιν και πάντα πόνον, άνευ ουδεμιάς νοσηράς και θηλυπρεπούς αισθηματικότητος. Το συνεχές βαθύ πνευματικόν πένθος ποτέ δεν μετετρέπετο εις συναισθηματικούς κλαυθμηρισμούς. Η ακοίμητος εσωτερική έντασις ουδέ σκιάν νευρικότητος είχαν.

Αξία πολλού θαυμασμού είναι και η μεγάλη σωφροσύνη του ανδρός τούτου, παρά το ρωμαλέον σώμα. Εφύλαττεν εαυτόν ισχυρώς, προσέτι και από παντός λογισμού μη ευαρέστου εις τον Θεόν. Παρά ταύτα συμπεριεφέρετο και συνανεστρέφετο μεθ' όλων των ανθρώπων εντελώς ελευθέρως και φυσικώς, μετ' αγάπης και απλότητος, ανεξαρτήτως της θέσεως και του τρόπου της ζωής αυτών. Εντός αυτού ουδέ σκια αποστροφής υπήρχεν, έτι και δι' ανθρώπους οίτινες έζων ρυπαρώς, αλλ' εν τω βάθει της ψυχής αυτού εθλίβετο δια τας πτώσεις αυτών, καθώς ο πατήρ ή η μήτηρ θλίβονται δια τα ολισθήματα των ηγαπημένων αυτών τέκνων.

Εδέχετο τούς πειρασμούς και έφερεν αυτούς μετά μεγάλης ανδρείας.

Ήτο άνθρωπος παντελώς άφοβος και ελεύθερος, και συγχρόνως δεν υπήρχεν εντός αυτού ουδέ ίχνος θρασύτητος. Αφοβος ων, ενώπιον του Θεού έζη εν φόβω. Τω

όντι, εφοβείτο να λυπήση Αυτόν έστω και δια κακού λογισμού.

Ητο ανήρ μεγάλης ανδρείας, και εν τω άμα εξαιρέτου πραότητος· σπάνιος και ασυνήθους ωραιότητος συνδυασμός.

Ο Γέρων ήτο άνθρωπος βαθείας, γνησίας ταπεινώσεως, και ενώπιον του Θεού και ενώπιον των ανθρώπων. Ηγάπα να δίδη το προβάδισμα εις τούς άλλους, ηγάπα να είναι κατώτερος, να χαιρετίζη πρώτος, να λαμβάνη ευλογίαν παρά των φερόντων ιερατικών βαθμών, ιδίως παρά των επισκόπων και του ηγουμένου, και πάντα ταύτα άνευ ουδεμιάς ανθρωπαρεσκειάς η κολακειάς. Ετίμα ειλικρινώς τούς ανθρώπους οίτινες είχαν αξίωμα ή θέσιν, και τούς πεπαιδευμένους, αλλ? ουδέποτε εντός αυτού υπήρχεν αίσθημα φθόνου ή μειονεκτικότητος, ίσως επειδή βαθέως εγνώριζε το εφήμερον πάσης κοσμικής θέσεως, εξουσίας, πλούτου, προσέτι δε επιστημονικών γνώσεων. Εγνώριζε «πόσον πολύ αγαπά ο Κυριος τούς ανθρώπους Αυτού», και εξ αγάπης προς τον Θεόν και τούς ανθρώπους ετίμα αληθώς και εσέβετο πάντα άνθρωπον.

Η εξωτερική αυτού διαγωγή ήτο απλή, και ταυτοχρόνως η αναμφίβηλος ποιότης αυτού ήτο η εσωτερική ευγένεια, η αριστοκρατία, αν θέλητε, εν τη υψηλοτέρα σημασία της λέξεως. Εν τη υπό διαφόρους συνθήκας επικοινωνία μετ? αυτού ο άνθρωπος και της λεπτοτέρας εισέτι διαισθήσεως δεν ηδύνατο να παρατηρήση εις αυτόν τραχείας κινήσεις καρδιάς: αντιπάθειαν, απροσεξίαν, περιφρόνησιν, προσποίησην και τα παρόμοια. Ητο ανήρ ευγενής ως δύναται να είναι μόνον ο χριστιανός.

Ο Γερων ποτέ δεν εγέλα ηχηρώς. Ποτέ δεν ωμίλει κατά τρόπον διφορούμενον. Ουδέποτε περιεγέλασε και ουδέποτε ηστειεύθη άλλους ανθρώπους. Επί του συνήθως σοβαρού γαληνίου προσώπου αυτού μόλις εσχεδιάζετο ενίοτε ελαφρόν τι μειδίαμα, μη ανοιγομένων των χειλέων (εκτός εάν ωμίλει).

Ανθίστατο εις τούς πειρασμούς και υπέμενεν αυτούς μετά μεγάλης ανδρείας. Το πάθος του θυμού δεν είχε θέσιν εις αυτόν. Αλλά παρά την φανεράν απλότητα, την σπανίαν διαλλακτικότητα και την υπακοήν, ήτο απολύτως αντίθετος προς παν ψευδές, πονηρόν και άσχημον. Κατάκρισις, χυδαιότης, μικρότης και τα τοιαύτα εις αυτόν δεν ευρίσκοντο. Επί τούτου εξεδήλου έμμονον ακαμψίαν, αλλά κατά τρόπον ώστε να μη θλίβη τον αμαρτάνοντα, και προσείχε να μη προσβάλη αυτόν ουχί μόνον εξωτερικώς, αλλά, το κυριώτερον, ούτε και δια της κινήσεως της καρδιάς αυτού, διότι ο λεπτός άνθρωπος αισθάνεται και τας κινήσεις της καρδιάς. Επετύγχανε δε τούτο προσευχόμενος εσωτερικώς και μένων ήσυχος, ανεπηρέαστος από παντός δυστρόπου.

Παρατηρείτο εις αυτόν θέλησις σπανίας δυνάμεως, άνευ πείσματος· απλότης,

ελευθερία, αφοβία και ανδρεία μετά πραότητας και προσηνείας· ταπείνωσης και υπακοή, άνευ δουλοπρεπείας και ανθρωπαρεσκείας: Ητο αληθώς άνθρωπος, εικών και ομοίωσις Θεού.

Ωραίος ο κόσμος, δημιούργημα του μεγάλου Θεού· αλλ' ουδέν θαυμασιώτερον του ανθρώπου, του αληθούς ανθρώπου, του υιού Θεού!

* Από το βιβλίο· Αρχιμανδρίτου Σωφρονίου (Σαχάρωφ), Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης (1866-1938), σελ. 64-66, Εκδ. Ιεράς Σταυροπηγιακής Μονής Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ Αγγλίας 1995

ΠΗΓΗ: «ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ» τεύχος 28, Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2003

Πηγή: ahdoni.blogspot.gr